

Publicerad 2009-02-26 22:04 av Lena Nilsson

Tio tomma flyttkartonger

Tio tomma flyttkartonger
saker som vandrar iväg,
mannen som vandrar iväg,
tomrummet.

Landar som katten ändå
med fötterna nedåt.
Det brukar kännas bäst så!
Slickar försiktigt i såren.

I natt blir det inte nån jakt,
bara vässa klorna .
Måste bli vassare, starkare,
måste bli mjau med mej själv.

Rullar mej över på rygg,
provar att spinna lite.
Det brukar kännas bäst så:
Prrrr prrr prrr prrr prrr...

Tio tomma flyttkartonger
saker som vandrar iväg,
mannen som vandrar iväg,
tomrummet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Nilsson med Poeter.se id #11829 innehar upphovsrätten